

[Justitsministeren.]

klamere med Ydelse af juridisk Raadgivning eller anden Retshjælp. Da det drejer sig om en Virksomhed, som kan drives uden nogensomhelst Eksamen eller saglig Uddannelse, finder jeg det naturligt, at der skrives ind imod, at Folk lokkes til at henvende sig til disse Firmaer ved Reklamer, som kan give dem et urigtigt Indtryk af, at det drejer sig om Virksomheder, der drives af faglig uddannede Folk. Hvis vedkommende virkelig er i Besiddelse af Dygtighed, vil han uden Reklamer, men blot ved Anbefaling fra Kunde til Kunde kunne skaffe sig et Klientel. Det er i øvrigt oplyst for Justitsministeriet, at det kun er undtagelsesvis, at der uden for København reklameres af disse Virksomheder.

Bestemmelsen i § 3 gaar som nævnt ud paa, at der i visse Tilfælde ved Dom kan nedlægges Forbud mod de omhandlede Virksomheder. I Stedet for som foran omtalt at opstille bestemte Betingelser for at drive disse Virksomheder opstilles der saaledes en smidigere Regel, hvorefter det er Domstolene, der kan nedlægge Forbud, naar det maa anses for betænkeligt, at den paagældende driver en Virksomhed, som omhandles i Loven. En saadan Ordning vil formentlig være egnet til at sikre, at uheldige Elementer udskydes.

Som det fremgaar af mine Bemærkninger, tager Lovforslaget først og fremmest Sigte paa det saakaldte Vinkelskriveri, det vil sige Ydelse af juridisk Bistand ved Personer, som ikke er Sagførere. Af praktiske Grunde medtages dog i § 1 forskellige beslægtede Virksomheder, nemlig Incassobureauer, Oplysningsbureauer, Detektivbureauer og Ægteskabsbureauer. Blandt disse Virksomheder finder jeg særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Detektivbureauerne, der navnlig i København i ikke ringe Omfang drives af Personer, hvis Vandel gør dem ganske uskikkede dertil. Paa den anden Side gør § 1 forskellige Undtagelser fra Lovens Omraade med Hensyn til specielle Virksomheder, hvis Forhold er tilstrækkeligt reguleret ved anden Lovgivning. Endvidere giver baade § 1 og § 2 Justitsministeren en vis Beføjelse til at holde bestemte Arter af Virksomheder helt eller delvis uden for Lovens Omraade. Dette skyldes, at det drejer sig om et nyt Lovgivningsomraade, saaledes at det paa Forhaand er vanskeligt at overse, om der kan være Omraader ud over dem, Ministeriet allerede har haft Opmærksomheden henvendt paa, hvor der kan

være Grund til at lempe de foreslaaede Regler.

Herved mener jeg, at Lovens Bestemmelser er gjort saa smidige, at der ikke vil kunne findes Betæneligheder ved at gennemføre det forelagte Lovforslag, der ikke vil betyde noget Indgreb, for saa vidt angaar sunde Virksomheder.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det høje Ting.

Anden Næstformand (Westermann):

Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 125 af 30. Marts 1940 om visse Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb.*

Som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, har der i det sidste halve Aars Tid været afholdt et meget stort Antal Luftværnsøvelser over hele Landet. De afholdte Øvelser har, som man maatte vente, paa flere Punkter givet Anledning til forskellige Ændringer i de trufne Luftværnsforanstaltninger, og blandt de Ting, som bør ændres, er Organisationens af Meldinger fra Befolkningen til Luftværnsmyndighederne om indtrufne Skader.

Hidtil har man i denne Henseende i vidt Omfang regnet med, at der kunde foretages telefoniske Meddelelser til Luftværnsmyndighederne, men det har vist sig, at Telefonnettet under denne Ordning let kommer ud for en Overbelastning, dels paa Grund af Skadernes Antal, og dels fordi der ofte vil blive indgivet flere Meldinger om samme Skade. Og denne Overbelastning af Telefonnettet er ensbetydende med, at Afsendelsen af Hjælp til de paagældende Skadesteder bliver forsinket. Af denne Grund, men ogsaa af andre Grunde, hvorom jeg skal tillade mig at henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, har Statens civile Luftværn udarbejdet et Forslag om Oprettelse af særlige Meldesteder, der tænkes etableret i Luftbeskyttelsesomraaderne i et saadant Antal, at Afstanden til nærmeste Meldested i tættere Bebyggelser ikke skulde overstige 250 m.

Meldstederne agtes, saa vidt muligt, oprettet i Tilknytning til Luftværnets bestaaende Stationer, f. Eks. Politistationer,